

Реінжиніринг системи регіонального управління: теоретико-методичні, організаційно-економічні аспекти

Самойленко Тетяна Григорівна, старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування, Сумський національний аграрний університет

Сучасний етап реформування української економіки характеризується трансформацією відносин органів управління регіоном з населенням і господарюючими суб'єктами. В умовах, що склалися суб'єкти господарювання повинні самостійно визначати стратегію розвитку регіону, спрямовану на вирішення проблем забезпечення зайнятості населення, залучення інвестицій в реальний сектор економіки і житлове будівництво, підвищення прибутковості і збалансованості бюджету регіону, розвитку соціальної сфери та охорони навколишнього середовища. Зміна ролі органів регіонального управління від керівної системи до статусу партнерів, що надають послуги населенню, господарюючим суб'єктам, органам управління інших рівнів призводить до необхідності перетворення як структури регіональної адміністрації та взаємодій органів регіонального управління між собою, так і внутрішньої структури кожного органу [1, с.2]. Серед підходів до реформування організацій в останні роки особливо виділяється процесний підхід, постановка якого пов'язана із застосуванням такого інструменту перетворень як реінжиніринг, що дозволяє зламати стереотипи поведінки організації в цілому і кожного окремого службовця, налаштувати організаційну систему на оптимізацію внутрішніх і зовнішніх взаємодій. Однією з головних потреб організацій, які пройшли реінжиніринг стає збільшення швидкості протікання процесів, визнаних необхідними в ході перетворень, що досягається впровадженням в їх діяльність інформаційних технологій.

Під системою регіонального управління розуміється сукупність органів управління різних рівнів, яка володіє динамічністю внутрішніх зв'язків і

зовнішніх взаємодій. Значний вплив на цю систему здійснюють соціальні, економічні та політичні суб'єкти. Основними елементами даної системи, яка надає найбільш комплексні дії, є органи регіонального управління, а їх структура орієнтується на вирішення проблем конкретного регіону. В якості основної мети діяльності органів управління регіонального рівня є створення оптимальних умов життєдіяльності населення території [2, с.54].

Реінжиніринг визначається як переосмислення і перепроєктування процесів для досягнення істотних поліпшень таких ключових показників результативності, як витрати, якість, рівень обслуговування та оперативність, які актуальні і для органів регіонального управління. Відсутність єдиного алгоритму проведення реінжинірингових перетворень дозволяє застосовувати його до нових об'єктів, однак вимагає створення індивідуального набору дій для кожного з них. У великих блокових структурах можливий реінжиніринг діяльності окремих блоків.

Головним завданням реінжинірингу системи регіонального управління виступає інтенсифікація процесу підвищення рівня життя населення підвідомчої території. Досягнення зазначеної мети можливе при виконанні ряду умов, найбільш значущими з яких є:

- зміна основ взаємодії з об'єктом управління і зовнішнім середовищем - керуючі структури повинні стати партнерами господарюючих суб'єктів;
- скорочення кількості рівнів ієрархії в структурі органів регіонального управління дозволяє зменшити час обробки документів і прийняття рішень, спростити процедури узгодження;
- підвищення адаптивності органів регіонального управління до змін зовнішніх факторів і збільшення швидкості реакції на зовнішні обурення за допомогою органічної перебудови структури, підвищення кваліфікації співробітників і впровадження новітніх інструментів і методів роботи [3, с.71].

Для забезпечення виконання органом управління його основних завдань, повинні створюватися процесні команди-групи співробітників, відповідальних за проведення найвагоміших, постійно повторюваних процесів. Подібна

організація праці дозволяє оперативно вирішувати питання, які потребують в сучасній структурі великої кількості погоджень, і запобігає зупинці роботи по процесу в разі відсутності основного працівника відповідального за нього. Склад будь-процесної команди може бути розширений за рахунок залучення представників інших органів управління, об'єкта управління, наукової громадськості, що дозволить всебічно розглянути проблему і врахувати попередній досвід вирішення подібних завдань. В процесі перетворення змінюється роль керівника - він стає «тренером» створених процесних команд, тобто від нього потрібні направляючі і коригувальні дії, консультування фахівців, вирішення питань забезпечення діяльності. Для проведення подальших перетворень (безперервного реінжинірингу) і вдосконалення інформаційного забезпечення в штат рекомендується ввести посаду адміністративного інженера, який керує відповідними процесними командами [4, с.39].

У структурах, які пройшли реінжиніринг особливу значимість набуває мотивація персоналу, в якості основного компонента якої виступає система оплати праці. Ця система, в свою чергу, повинна базуватися на визначенні наступних показників:

- витрати на діяльність службовця та забезпечення всього підрозділу;
- оцінка діяльності працівника і органу регіонального управління в цілому основними контрагентами, що включає оцінку виконання приписів законодавства;
- ефективність управлінської діяльності, яка враховує оцінку виконання планів діяльності співробітників і підрозділи, а також динаміку основних показників сфери впливу органу управління.

Одним з результатів проведення реінжинірингу процесів, що протікають в органах регіонального управління, є передача забезпечуваних видів діяльності, що не відносяться до основних завдань зазначених органів, за межі організації, зовнішнім агентам, які виконують дані процеси більш ефективно, і побудова системи звітності, контролю та санкцій за неналежне їх виконання.

Інформатизація діяльності органу управління, що проводиться на постреінжиніринговій стадії, дозволить більш ефективно отримувати, обробляти, зберігати і представляти інформаційні ресурси необхідні для діяльності основних контрагентів і самого органу. Одним з основних завдань інформатизації має бути створення, наповнення та підтримка інформаційного порталу галузі, надання необхідних відомостей всім зацікавленим сторонам і можливість господарюючим суб'єктам розміщувати інформацію про себе і пропоновані товари.

Список використаних джерел:

1. Сухінін, Д. В., Маматова, Т. В. Процесний підхід до організації діяльності з надання муніципальних послуг. Державне управління: теорія та практика, 2005, 2.
2. Дідух, В. В. «Генезис и сущность реинжиниринга бизнес-процессов», «SOCIAL PROCESSES REGULATION IN THE CONTEXT OF ECONOMICS, LAW AND MANAGEMENT», 2013.с. 53-56.
3. Гавриш О. А., Дідух В. В.. Теоретичні положення та методичне забезпечення реінжинірингу бізнес-процесів управління як інструмент підвищення ефективності діяльності машинобудівних підприємств. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу, 2015. С.69-77
4. Єльчанінов, Д. Б. (2010). Системологічний підхід до функціонального моделювання в державному управлінні. Теорія та практика державного управління, (1), 35-42.